

מרכבה לחסד ימשיכו הברכות לשכינה הנקראת כ"ה והברכות נשפעות ממנה לכל העולמות כולם. (דְּכַתִּיב, בראשית יב) וְנִבְרְכוּ בָךְ כָּל מִשְׁפְּחוֹת הָאָדָמָה.

רבי יוסי חלה ונפל על פניו, נמנם וחייד

יֹמָא חָד, הָוּה חָלַשׁ רַבִּי יוֹסִי, יום אחד היה רבי יוסי חלש וחולה

עָאֵל (עאלו) לְגַבִּיּוּה רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי

יִצְחָק, חָמוּ לִיּוּה דְהָוּה נָפִיל עַל אַנְפוּי וְנָאִים נכנסו אצלו רבי

אבא ורבי יהודה ורבי יצחק לבקרו וראוהו שהיה נופל על פניו ומנמנם. **יְתָבוּ** ישבו

והמתינו לו עד שיתעורר משנתו. **פַּד אֶתְעַר,** חָמוּ לִיּוּה לְאַנְפוּי

דְּחִיבִין כאשר התעורר ראו שפניו מחייכים. **אָמַר לִיּוּה רַבִּי אַבָּא,**

מָלָה חֲדָתָא חֲמִיתָא אמר רבי אבא לרבי יוסי מזה שהתעוררת ואתה שוחק

נראה שראית והשגת בשנתך איזה דבר חדש. (דף ט"ז ע"ב) **אָמַר לִיּוּה וּדְאִי,**

דְּהִשְׁתָּא סְלָקָא נַפְשִׁי, וְחֲמִית יְקָרָא, מֵאִינוּן דְּמָסְרוּ

גְּרַמִּיּוּהוּ עַל קַדְשָׁה דְּמֵאֲרִיּוּן אמר לו רבי יוסי ודאי ראיתי דבר חדש,

כי עכשיו עלתה נפשי וראיתי את הכבוד שמקבלים בעולם הבא אותם שמסרו עצמם על

קדושת השי"ת, **דְּהוּ עָאֵלִין בְּתַלְיָסָר נְהָרִי דְאַפְרָסְמוּנָא**

דְּכִיָּא שהיו מכניסים אותם בשלש עשרה נהרות של אפרסמון הזך שהם בחינת י"ג

הארות הנמשכות מהבינה והם זכות כי אין בהם אחיזת החיצונים כלל. **וְקוּדְשָׁא**

בְּרִיךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׁע בְּהוּ והקדוש ברוך הוא משתעשע בהם.

וְחֲמִינָא מַה דְּלָא יִהְבּוּ לִי רְשׁוּתָא לְמִימַר וראיתי עוד מה שלא

הלימוד היומני

נתנו לי רשות לדבר בענין השכר הגדול הצפון לצדיקים. וְשִׂאֵלְנָא לֹוֹן, אֲמִינָא, הָאִי יִקְרָא דְמֵאן הוּא וּשְׂאֵלְתִי אוֹתָם וְאִמְרְתִי לָהֶם זֶה הַכְּבוֹד לְמִי הוּא. אָמְרוּ לִי, מֵאִינּוֹן דְּרַחֲמִימוּ לְמֵאִרְיָהוֹן בְּהָהוּא עַלְמָא אִמְרוּ לִי שְׂכֻבּוּד זֶה מִיּוּעַד לְאוֹתָם שֶׁאֲהָבוּ אֶת הַשִּׁי"ת בּוֹזֵה הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן בְּהִיּוֹתָם חַיִּים כֵּאֵן. וּמָמָה דְּחֻמְיָת, נַפְשָׁאִי וְלִבָּאִי אֶתְנַהִיר, וְעַל דָּא אֲנַפְּאִי חֵיִיכִין וּמִמָּה שְׂרֵאִיתִי נַפְשִׁי וְלִיבִי הֵאִירוּ וּלְכֹן פְּנֵי שׁוֹחֲקוֹת.

רבי אבא מקשה על הפסוק יעשה למחכה לו

אָמַר לִיהֵ רַבִּי אֲבָא, זַכָּאָה חוּלְקָךְ, אֲבָל אוֹרֵיִיתָא אֶסְתִּיר בְּהוּ אִמַר לוֹ רַבִּי אֲבָא אֲשֶׁרִי חִלְקֵךְ שְׂרֵאִית אֶת זֶה אֲבָל הַתּוֹרָה כִּבְרַת הַעִידָה בָּהֶם בְּצִדִיקִים עַל שְׂכָרָם, דְּכִתְיִב כְּמוֹ שְׂכָתוּב (ישעיה סד) עֵינִן לָא רְאִיתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ. אָמַר לִיהֵ רַבִּי יְהוֹדָה לְרַבִּי אֲבָא, הָא שְׂאִילוּ חֲבַרְיָא, דָּא דְכִתְיִב יַעֲשֶׂה, תַּעֲשֶׂה מִיבְעִי לִיהֵ עַל פְּסוּק זֶה שֶׁהַבַּאֲת כִּבְרַת שְׂאִילוּ הַחֲבַרִּים מִהוּ שְׂכָתוּב יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ בְּלִשׁוֹן נִסְתֵּר הָרִי הַנְּבִיא דִּיבֵר עִם הַשִּׁי"ת בְּלִשׁוֹן נּוֹכַח וְאוֹמֵר לוֹ 'עֵינִן לֹא רֵאִיתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתְךָ' וְהִיא צְרִיךְ לְסִיִּים בְּלִשׁוֹן נּוֹכַח וְלוֹמֵר 'תַּעֲשֶׂה' לְמַחֲכָה לּוֹ.

סוד הענין לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו

אָמַר לִיהֵ, הָא אֶתְמַר. הִשִּׁיב לוֹ רַבִּי אֲבָא פֶּשֶׁט הַפְּסוּק הָרִי כִּבְרַת נִאֲמַר אֲבָל רְזָא דְמַלְאָה, הֵיִינוּ דְכִתְיִב אֲבָל סוּד הָעֵנִין זֶהוּ מַה שְׂכָתוּב, (תהלים כז) לְחַזוֹת בְּנוֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.

הלימוד היומני

וְאִזְקֻמוּהָ וּבִיָּארוּ הַחֲבָרִים שְׁמָה שְׁכָתוּב לַחֲזוֹת בְּנוּעָם ה' כּוֹנֵנַת הַפְּסוּק נֶעַם
 יְהוָה, הֵהוּא דְאַתְיָא מֵעֵתִיקָא קְדִישָׁא, דְקָדְשָׁא בְרִיד
 הוּא מִשְׁתַּעֲשֶׂע בֵּיהּ. דְהָא הֵהוּא נֶעַם מֵעֵתִיקָא נִפְקָא
 הוּא הַשְּׁפַע שְׁבָא מֵאַרְיָךְ הַנִּקְרָא עֵתִיקָא קְדִישָׁא אֵל הַבִּינָה וְהִיא מִשְׁפִּיעָה אוֹתוֹ אֵל ז"א
 וְקוּב"ה מִשְׁתַּעֲשֶׂע בּוֹ וּמִתִּיחַד עִם הַמַּלְכוּת. כִּי זֶה הַנוּעָם הוּא בֵּא מֵעֵתִיקָא קְדִישָׁא.

לבקר בהיכלו – בהיכל הבינה

וּלְבַקֵּר בְּהֵיכְלוֹ, בְּהֵיכְלָא עֵילָאָה עַל כֻּלָּא וּלְבַקֵּר בְּהֵיכְלוֹ הֵינּוּ
 הַהֵיכַל שֶׁל הַבִּינָה שֶׁהוּא עֵלְיוֹן עַל כָּל הַהֵיכָלוֹת שֶׁל ז"א וְעַל יַדֵּי הָאֵרֶת אַרְיָךְ
 שֶׁהוּא מִקְבֵּל מִהַבִּינָה הוּא עוֹלָה עַד הַבִּינָה וּמִבְּקַר בְּהֵיכַל הַעֲלִיּוֹן שְׁמַעְלִיּוּ. אִוְיָ הָכָא
 וְכַךְ גַּם כַּאֲן בִּיאור הַעֲנִיּוֹן, עֵינִן לֹא רָאֲתָה אֱלֹהִים וּזְלַתְדִּי יַעֲשֶׂה
 מֵאַן עַל מִי נֹאמֵר שֶׁהוּא יַעֲשֶׂה הֵהוּא עֵתִיקָא סְתִימָא דְכֻלָּא, דְהָא
 בֵּיהּ תִּלְיָא אוֹתוֹ עֵתִיק הַסְּתוּם וְנַעֲלָם מִכָּל הַפְּרָצוּפִים הוּא יַעֲשֶׂה וְיִשְׁפִּיעַ אֶת הַשְּׁכַר
 לְצַדִּיקִים כִּי זֶה תִּלְיָא בּוֹ לְחַדֵּשׁ שְׁפַע חֹדֶשׁ עֲבוּר הַצַּדִּיקִים, אָמַר לֵיהּ, וְדָאֵי הַכִּי
 הוּא אִמַּר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי אַבָּא וְדָאֵי כִךְ הוּא כֹּאשֶׁר בִּיאֵרְתָּ. וְכָאָה
 חוֹלְקֵיהוֹן דְּאֵינּוֹן דְּרַחֲמֵימוֹתָא דְּמֵאַרְיָהוֹן מְתַדְּבַקְוֹן בְּהוֹ
 אֲשֵׁרֵי חֲלָקִים שֶׁל אוֹתָם שֶׁאֵהָבֶת הַשִּׁי"ת מִתְּדַבֵּקֶת בָּהֶם, לְאֵלִינִן לִית שְׁעוֹרָא
 לְחוֹלְקֵיהוֹן בְּהֵהוּא עֲלָמָא כִּי לֹאלוּ אִין שִׁיעוֹר לְחֲלָקִים בַּעֲלָם הַבֵּא.

מדורים על מדורים יש בעולם העליון לצדיקים בעוה"ב והעליון מכולם היכל
האהבה

**אמר רבי יצחק, כמה מדורין על מדורין אית להו
לצדיקיא ביהוה עלמא** כמה מדורים על מדורים יש להם

לצדיקים בעולם הבא כל אחד מגיע למדור שלו לפי מדרגתו, **ומדורא עלאה
דכללא, אינון דרְחִימוּתָא דְמַאֲרִיהוֹן אֲתִקְשֵׁר בְּהוּ** והמדור

העליון משל כולם הוא נקרא היכל אהבה שהוא המדור שעולים בו אותם שאהבת השי"ת
קשורה בהם, **דְּהָא מְדוּרֵיהוֹן אֲתִקְשֵׁר בְּהִיכְלָא דְסְלִיק עַל
כְּלָא** כי מדורם נקשר בהיכל הבינה העליון מכל השבעה היכלות דו"א. **מַאי**

טַעמָא, ומה הטעם שמדורם עולה על כל המדורים **בְּגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּהָאֵי אֲתַעְטֵר** לפי שהקב"ה מתעטר על ידי הצדיקים שאוהבים אותו ועל
ידם הוא פועל בהיכל אהבת חסד להשפיע שפע גדול לתחתונים.

בזכות היכל האהבה יש קיום לכל העולם

**תא חזי, (ס"א כלא אהבה) היכלא דא, אהבה אתקרי, ובגין
אהבה קיימא כלא** בא וראה היכל זה נקרא אהבה ובשביל

האהבה יש קיום לכל העולמות. **כמה דכתוב** כמו שכתוב, (שיר השירים ח)
**מים רבים הם כוחות מים הזידונים של החיצונים לא יוכלו לכבות את
האהבה** שיש בין ישראל לאביהם שבשמים. **וכלא ברחימותא קיימא**
וכל העולמות כולם עומדים וקיימים בזכות אהבה זו של הצדיקים להשי"ת, **דְּהָא**

שְׁמָא קְדִישָׁא הָכִי אֲשֶׁתִּכַּח שהרי גם השם הקדוש הו"ה כך הוא נמצא

הלימוד היומני